

СПРАВА «ОМЕЛЬЧЕНКО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF OMELCHENKO AND OTHERS v. UKRAINE)

(заяви № 43764/19 та 2 інші)

Стислий виклад рішення від 15 квітня 2021 року

Заявники тримались під вартою у Державних установах «Криворізький слідчий ізолятор (№ 2)», «Криворізька установа виконання покарань (№ 3)», «Дніпропетровська установа виконання покарань (№ 4)», «Черкаський слідчий ізолятор».

До Європейського суду заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту. Заявник за заявою № 43764/19 висував інші скарги за положеннями Конвенції.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були неналежними і у них не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їх скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Стосовно інших скарг заявника за заявою № 43764/19 з огляду на всі наявні у нього матеріали Європейський суд констатував порушення пункту 4 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю судового перегляду тримання під вартою та відхилив іншу частину скарг заявника відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Оголошує* скарги щодо неналежних умов тримання під вартою та відсутності ефективного засобу юридичного захисту, а також інші скарги, подані відповідно до ustalеної практики Суду, наведені в таблиці у додатку, прийнятними, а решту заяви № 43764/19 неприйнятною;

3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою;

4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, поданими відповідно до ustalеної практики Суду (див. таблицю у додатку);

5. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені в таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»